

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Vasiliev Vadim, cu avocatul acestuia, Frunze Alexei și de către partea vătămată Pavlenco Galina, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 aprilie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Vasiliev Vadim xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.12.2018 – 08.04.2019;
2. Instanța de apel : 30.05.2019 – 02.10.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 12.06.2020 – 09.09.2020.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 aprilie 2019, *cauza fiind examinată în baza art. 364^l Cod de procedură penală*, Vasiliev Vadim a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) la 4 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal la 3 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 90^l Cod penal, din termenul de pedeapsă stabilit, s-a dispus executarea reală a pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani și 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis, din momentul rămânerii definitive a sentinței, iar

pentru restul termenului de 2 ani și 6 luni, s-a instituit o perioadă de probațiune de 3 ani.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Vasiliev Vadim, la 16 ianuarie 2019, aproximativ la ora 14:00, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, aflându-se la domiciliu, situat în mun. Chișinău, xxxxx, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în mod deschis, a sustras de la mama sa, Pavlenco Galina, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” cu nr. xxxxxx, în care activa cartela SIM cu xxxxx la prețul de 5300 lei, care se afla în husă, la prețul de 350 lei, iar ulterior bunul sustras l-a predat la casa de amanet CA „Lazurit”, situată în mun. Chișinău, str. M. Varlaam 74/a, contra sumei de 800 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 5 650 lei.

Acțiunile inculpatului Vasiliev Vadim, au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, *ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, Vasiliev Vadim, la 29 octombrie 2018, în jurul orelor 12:00, având scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în apartamentul xxxxx, ce aparține cet. Pavlenco Galina și prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, în mod deschis a sustras din portmoneul acesteia, bani în sumă de 16 MDL, astfel cauzându-i victimei dureri fizice și o daună materială considerabilă în sumă totală de 16 MDL, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Acțiunile inculpatului Vasiliev Vadim, au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, *ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.*

Tot el, Vasiliev Vadim, în perioada nestabilită de către organul de urmărire penală, până la data de 20 septembrie 2018, aproximativ la ora 12:00, a păstrat în apartamentul xxxxx droguri. La 20 septembrie 2018, în jurul orelor 12:00, în timpul cercetării la fața locului, într-un dulap din odaia nr. 86, în care locuiește Vasiliev Vadim a fost depistată și ridicată o masă vegetală mărunțită uscată de culoare verde, cu miros specific. Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1 -R-4471 din 21 noiembrie 2018, masa vegetală de culoare verde -cafenie ridicată în rezultatul efectuării cercetării la fața locului pe xxxxx reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțele stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante (marijuana - materie uscată) constituie 9,561 g. și, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile

acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 și modificările ulterioare, constituie proporții mari.

Acțiunile inculpatului Vasiliev Vadim, au fost calificate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, *ca păstrarea drogurilor săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Maxim Gonța, în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului declarat, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 aprilie 2019 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Vasiliev Vadim să-i fie aplicată o pedeapsă de 4 ani închisoare, cu suspendarea executării, pe o perioadă de probațiune de 4 ani, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, a invocat următoarele:

- în instanța de judecată, inculpatul Vasiliev Vadim a înaintat cerere de examinare a cauzelor penale în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală indicate în rechizitoriu în baza art. 364¹ Cod de procedură penală. La fel, inculpatul a recuperat integral prejudiciul cauzat părții vătămate Pavlenco Galina, care nu are pretenții față de inculpat, deoarece acesta este fiul său;

- urma a fi stabilită inculpatului pedeapsa minimă de 3 ani și 3 luni închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal și 3 luni închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal;

- pedeapsa aplicată conform art. 90¹ Cod penal este prea aspră, iar la aplicarea ei, instanța nu a ținut cont de circumstanțele atenuante care persistă în speța dată, precum contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției și recuperarea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate, motiv pentru care pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani este una prea aspră care nu-și va atinge scopul de reeducare a inculpatului;

- instanța de fond nu a indicat motivele care au stat la baza aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal în privința inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, apelul a fost respins, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a reținut că judecata în instanța de fond s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate

normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz se constată, că instanța de fond, corect a concluzionat că inculpatul Vasiliev Vadim a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f), 187 alin. (2), lit. d), e) și 217 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut că instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Vasiliev Vadim a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave și ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, se află la medicul narcolog și ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a constatat că atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului va fi posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, 3 ani 8 luni pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. d), e) Cod penal și 6 luni pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, având în vedere că inculpatul Vasiliev Vadim a comis trei infracțiuni, cu intenție, instanța de judecată a stabilit legal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu dispunerea suspendării parțiale a executării acesteia, conform prevederilor art. 90¹ Cod penal.

A reiterat instanța de apel, că recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului Vasiliev Vadim, nu constituie temei de aplicare față de acesta a unei pedepse mai blânde, or, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate careva circumstanțe, ce ar genera aplicarea rigorilor art. 90 Cod penal, în situația în care, inculpatul, anterior de mai multe ori a fost supus răspunderii penale, însă nu a făcut concluzii de rigoare și a comis alte fapte infracționale cu intenție.

În opinia instanței de apel, instanța de fond corect a conchis că inculpatul Vasiliev Vadim întrunește condițiile art. 90¹ Cod penal, având în vedere că ultimul a recunoscut vinovăția incriminată, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, or, în sensul dat, instanța de apel nu a stabilit careva restricții, fapt ce denotă că prima instanță legal a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis în privința lui Vasiliev Vadim, totodată, fiind dispusă

suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În concluzie, s-a reținut că, pedeapsa numită de instanța de fond sub formă de închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare :

5.1. – inculpatul Vasiliev Vasile în comun cu avocatul Alexei Frunze, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei atacate, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenții au indicat următoarele argumente:

- instanțele inferioare nu au indicat motivele care au dus la concluzia aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, iar instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în ședința de judecată, partea vătămată Pavlenco Galina a solicitat admiterea apelului declarat în interesele inculpatului, de circumstanțele atenuante – contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției cu recuperarea benevolă a pagubei pricinuite, înlăturarea daunei cauzate cât și căința activă și sinceră a inculpatului;

5.2. – partea vătămată Pavlenco Galina, care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei atacate, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat motive identice cu cele indicate în cererea de recurs declarată de inculpat și apărătorul acestuia, avocatul Alexei Frunze.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Iar, potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul

declarat nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

6.1. Cu privire la recursul declarat de partea vătămată Pavlenco Galina.

Conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia partea vătămată nu a folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat, conform materialelor cauzei penale, se reține că partea vătămată Pavlenco Galina nu a contestat cu apel sentința instanței de fond, iar poziția acesteia din cadrul ședinței instanței de apel, prin care a indicat că este de acord cu apelul declarat și dorește admiterea acestuia, nu poate fi echivalată cu exercitarea dreptului de apel, împotriva sentinței.

Pe cale de consecință, în situația în care partea nu a declarat apel, Colegiul penal conchide că recursul ordinar al părții vătămate Pavlenco Galina, nu are nici un suport juridic, neîndeplinind cerințele de formă și conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală (pct. 3.- 5.2 din decizie).

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de partea vătămată urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut.

6.2. Cu privire la recursul declarat de inculpatul Vasilev Vasili și avocatul Alexei Frunze.

Recurenții în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărui hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Totodată, reieșind din motivele indicate de recurenți, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect.*

Instanța de recurs menționează însă că, atât prevederile la care se referă autorii recursului expres, cât și cele deduse din textul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurenții deși sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând decizia contestată doar în partea ce ține de aplicarea pedepsei inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurenți în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel nu au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de aceștia, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece argumentele expuse în recursul depus au fost examinate și cercetate în conformitate cu legislația și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate inclusiv în prezentul recurs instanța de apel s-a pronunțat clar în decizia atacată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurenți, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Totodată, referitor la argumentul invocat de recurenți precum că instanța de apel a admis o eroare de fapt, ce ar cădea sub incidența pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că soluția instanței de apel este una corectă și legală, instanțele inferioare dând o motivare corespunzătoare asupra necesității aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, în privința inculpatului, totodată expunând clar temeiurile pentru care la caz, este imposibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, corect ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de numărul acestora cât și de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat, prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 mai 2013, în baza art. 217 alin. (3), 217 alin. (3), 84, 85 Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, iar la 10 august 2016 a fost liberat din locul de detenție după ispășirea pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că inculpatul nu a mers pe calea corijării, însă la data de 16 ianuarie 2019, când antecedentul penal încă nu era stins conform

prevederilor art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, a comis din nou infracțiuni, motiv pentru care, instanțele inferioare corect au ținut cont de faptul că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate Pavlenco Galina, considerând oportună aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, în privința acestuia.

Subsidiar, Colegiul penal notează, că instanțele inferioare și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolelor incriminate, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanțele inferioare au pronunțat hotărâri întemeiate și motivate prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 5 ani, cu dispunerea suspendării parțiale a termenului executării, în temeiul art. 90¹ Cod penal, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar solicitarea invocată de recurent privind dispunerea rejudecării cauzei, fiind declarativă.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa sunt juste, iar criticile recurenților nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Vasiliev Vadim xxxxxx**, pe motiv că recursul declarat de inculpatul Vasiliev Vadim, cu avocatul acestuia, Frunze Alexei este vădit neîntemeiat, iar recursul declarat de către partea vătămată Pavlenco Galina, nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie